

Magické Krkonoše

Pokud někdo v Čechách prohlásí, že jede na hory, většinou se zřejmě vybaví Krkonoše. Mohutný masív na severovýchodě Čech, jehož nejvyšší hora Sněžka dosahuje výšky 1602 metry nad mořem, nabízí snad všechny druhy sportovních dobrodružství, která je možné si spojit s pobytem na horách.

Je to tak už mnoho desítek let a už na konci devatenáctého století byly Krkonoše turistickým centrem. Jezdí sem turisté i lyžaři z mnoha zemí. Zlí jazykové ještě v osmdesátých letech říkali, že Špindlerův Mlýn je pražský a Vrchlabí a vlastně všechno ostatní německé. Do oblasti totiž proudily doslova davy turistů z bývalé Německé demokratické republiky.

Právě ohromný zájem turistů o toto pohoří se podepsal na tom, že ochránci přírody před čtyřiceti lety prosadili, aby velká část Krkonoš získala statut národního parku. Jeho podoba se postupně proměňovala a vládní nařízení posouvala jednotlivé zóny jednou do srdce hor, jindy zase opačným směrem. Ale zásadní rozhodnutí o zřízení parku padlo v roce 1963.

Krkonošský národní park se rozkládá na ploše, která se blíží čtyřiceti tisícům hektarů.

INZERCE

Hledání dokonalosti
a harmonie
je neoddělitelnou
součástí
kultury a hodnot
společnosti Canon.

Canon

Canon CZ, s. r. o.
generální partner
národních parků České republiky

IN-00294

FOTO: KRNAP

Na západě počínají Krkonoše Novosvěděským sedlem a na východě končí Rýchorami. Pohory tvoří dva hřebety, které někteří místní lidé nazývají vnější a vnitřní hřeben. Prvním z nich je Hraniční hřbet, po jehož ose prochází státní hranice a na kterém je většina nejvyšších krkonošských vrcholů. Druhým je Český hřbet. Východní a západní část parku od sebe odděluje řeka Labe.

Labe je jedním ze symbolů

Právě kolem řeky Labe lze objevit sérii zajímavých míst i historických souvislostí. Oblast pramenů Labe patří mezi symboly tohoto kraje a snad každý, kdo v Krkonoších strá-

vil nějaký čas, se tam alespoň jednou vypravil. Okolí pramenů největší české řeky zdobí erby několika měst, kterými Labe na své pouti k Severnímu moři protéká. Místo patří mezi několik rezervací s nejpřísnějším režimem. Doslova pár kilometrů pod loukou, kde říčka vyvěrá ze země, se Labe řítí z mohutného skalního zlomu. Do Labského dolu míří v zimě horolezci, kteří tady zkoušejí lezení po ledopádech. Toto místo je jedním z mála v České republice, kde lze tento sport provozovat. To je dáno nejen geologickými podmínkami, ale především klimatem. V této oblasti stejně jako v některých vrcholových partiích hor leží sníh až dvě stě dní v roce.

Těsně pod Špindlerovým Mlýnem spoutala řeku Labe nevelká přehrada, která patří mezi nejstarší ve střední Evropě. Mezi hrází a Vrchlabím bouří Labe v hlubokém údolím a zdejší peřeje patří mezi nejtěžší vodácké partie v zemi.

Proč do hor?

První zmínky o lidech, kteří v horách bydleli, pocházejí ze třináctého století. O něco později sem mířili hlavně lovci, ale také hledači vzácných kovů. Hodně lidí do horských oblastí prchalo v období třicetileté války. Hledali tady bezpečná místa a postupně zakládali nové horské osady. Chovali krávy a snažili se hospodařit na poměrně chudé půdě.